

■ Кінадаты

КАР'ЕРНЫ РОСТ ДЗЯНІСКИ КАРАБЛЁВА

Дзіцячы фільм «Па сакрэце ўсяму свету» адзначае 40-годдзе

Чатыры дзясяткі гадоў таму, 2 студзеня 1977 года, адбылася тэлевізійная прэм'ера двухсерыйнага фільма «Па сакрэце ўсяму свету», які знялі на кінастудыі «Беларусьфільм» паводле знакамітых «Дзяніскавых апавяданняў» Віктара Драгунскага. Значна пазней гэты фільм крытыкі прызналі дзіцячым блокбастарам, а тады ад яго былі проста ў захапленні савецкія школьнікі-акцыябаты і малодшыя піянеры.

Юнага акцёра на ролю галоўнага персанажа — другакласніка Дзяніска Караблёва — выбіралі сярод амаль 15 тысяч (!) дзяцей, але камісія Дзяржкіно зацвердзіла мінчаніна Валодзю Станкевіча — сына вядомага беларускага пісьменніка Уладзіміра Дадзіёмава. На той момант Валодзя ўжо меў досвед здымак у 4 кінафільмах і, галоўнае, шчыра любіў «Дзяніскавы апавяданні» — гэту кнігу хлопчык ведаў ледзьве не на памяць.

...Як успаміналі пазней акцёры, настрой савецкага часу ў фільме быў перададзены вельмі дакладна, а вось побыт рэжысёра на чале з Ігарам Дабралюбавым істотна «палепшылі». Напрыклад, штрокавы касцюмчык эк-

раннага Дзяніска, мара многіх хлопчыкаў у той час, быў страшэнным дэфіцытам, набыць які было практычна немагчыма за любыя грошы. Або ўзгадаць тры сасіскі, якія герой «без апетыту» есць на сняданак — у многіх сем'ях такое меню было далёка не штодзённай раскошай, не гаворачы ўжо пра курыцу, якую Дзяніс Караблёў разам з татам (Аляксандр Лянькоў) «гатуе» да стану вугельчыкаў — дастаць гэту «сінюю птушку», якая каштавала 2 рублі 20 капеек, лічылася вялікай удачай. Апошняя сцэна, дарэчы, у пачатковым сцэнарыі не было наогул — яе прыдумалі проста на здымачнай пляцоўцы, а ў выніку менавіта яна стала любімай у многіх дарослых і маленькіх глядачоў.

«Прэм'ера мела ашаламляльны поспех, — успамінае сёння Станкевіч, — але адчування, што прагнуўся знакамітым, у мяне не было. Ні на вуліцы пальцам не паказвалі, ні аднакласнікі не зайздросцілі — можа, прывыклі, што я часта здымаюся, ні настаўнікі пабжажак не рабілі. Карацей, жыву сабе, як і раней». Аднак на лёс героя карціна ўсё ж такі аказала самы істотны уплыў.

З больш як дзясятка дзяцей і падлеткаў, якія зняліся ў карціне, толькі Валодзя Станкевіч працягнуў акцёрскую кар'еру. У яго багажы звыш 20 фільмаў, а таксама вопыт працы на беларускім тэлебачанні і ў ансамблі «Сябры». І хоць ужо шмат гадоў Уладзімір разам з сям'ёй жыве ў Маскве, дзе працуе акцёрам і шоуменам, а таксама займаецца раскруткай артыстаў (у тым ліку

Уладзімір СТАНКЕВІЧ — Дзяніска Караблёў 40 гадоў таму і цяпер.

сваёй жонкі Анжалікі Ют) ва ўласнай прадзюсарскай кампаніі, але дагэтуль захоўвае пяшчотныя пачуцці да карціны і можа правесці для цікаўных віртуальную экскурсію па месцах здымак. Нават у сацыяльных сетках ён падпісваецца як Уладзімір Станкевіч — Дзяніс Караблёў і з задавальненнем згадвае кожную круглую дату любімага фільма.

Напрыклад, да 30-годдзя стужкі «Па сакрэце ўсяму свету» Уладзімір зрабіў яе прыхільнікам адмысловы падарунак — зняў відэакліп на песню «Калі мае сябры са мной». «Я дамовіўся з аўтарамі —

Танічам і Шайнскім, а самую сеньку цудоўна выканала мая дачка Вікторыя, якой на той момант было столькі ж гадоў, колькі і мне падчас стварэння фільма, — узгадвае шоумен. — Прычым здымалі відэа мы ў Мінску, якраз на месцах былых здымак — гэта дзіўна, але за 30 год там мала што змянілася». Акрамя таго, да юбілею выйшла эксклюзіўнае выданне на дыску — адрэстаўрыраваны фільм, дакументальная стужка «Працяг будзе», у якой стваральнікі карціны ўзгадалі пра самыя забавныя моманты працы, і дадаткова відэакліп.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК
tselyashuk@vziazda.by

■ Па той бок экрана

«ПРЫМУРАК», «КАШТАРЫС» І «ШЧАМЛЁТКІ»

Як каманда з Міншчыны ўдзельнічала ў тэлевіктарыне «Размаўляем па-беларуску»

Беларуская мова вельмі багатая, у ёй сустракаюцца слоўцы, невядомыя нават самым апантаным яе прыхільнікам. Не ўсе ведаюць, напрыклад, што такое «халепа», «цапстрыкі», «пляцка». А што азначаюць фразеалагізмы «на жабін скок», «на свой капіль»? Не кожны зможа прачытаць па памяці вершы беларускіх паэтаў, пазнаць творцаў па фотаздымках або працягнуць радкі песні і адгадаць, хто аўтар тэксту. Прыкладна такія заданні прапануюцца ўдзельнікам тэлевіктарыны «Размаўляем па-беларуску», якая выходзіць у эфір кожную суботу на тэлеканале «Беларусь 3».

— Мне пашчасціла прымаць удзел у гэтай перадачы. Атрымалася гэта неспадзявана, — расказала карэспандэнт раённай газеты «Пухавіцкія навіны» Кацярына ВЕРНІКОЎСКАЯ. — У рэдакцыю патэлефанавалі Вячаслаў Цэхановіч з Мінска. Ён пацікавіўся: ці ёсць у вас дзяўчына, якая добра ведае беларускую мову? Я ў Мар'інай Горцы заканчвала адзіную ў горадзе беларускамоўную школу. У Інстытуце журналістыкі Бельдзяржуніверсітэта вучылася на кафедры стылістыкі і літаратурнага рэдагавання, дзе выкладалі ў асноўным на роднай мове.

Кацярына, вядома, загарэлася жаданнем правесці свае веды на практыцы. Але Вячаслаў ператэлефанавалі і паведаміў, што знайшлі патрэбнага чалавека. Дзяўчыне ён прапанаваў з'ездзіць у Гомель у складзе групы падтрымкі. Але з тым гульцом нешта не атрымалася. У выніку на перадачу трапіла Кацярына Вернікоўская.

— Так лёс звёў мяне з Вячаславам Цэхановічам, намеснікам дырэктара аднаго са сталічных унітарных прадпрыемстваў і з зямлячкай Вольгай Камароўскай, інжынерам па ахове працы Пухавіцкага лягаса. Да Гомеля, дзе праходзяць здымкі, мы ехалі тры гадзіны. За гэты час пазнаёміліся, патрэніраваліся ў ве-

Кацярына ВЕРНІКОЎСКАЯ, Вольга КАМАРОЎСКАЯ, вядучая тэлевіктарыны Алена ТРАЧЭНКА і Вячаслаў ЦЭХАНОВІЧ (злева направа) пасля гульні ў студыі.

данні мовы. І адчулі сябе адной камандай. Вячаслаў папярэдзіў нас, навічкоў: галоўнае — не хвалявацца. Ён ужо чацвёрты раз удзельнічаў у тэлевіктарыне. Тэатр пачынаецца з вешалкі, а наш шлях у студыю ляжаў праз грымёрку. З намі працаваў прафесійны візажыст, — успамінае мая суразмоўніца.

Тэма віктарыны — Каляды. Пра святы, якія набліжаюцца, у студыі нагадвала прыбраная ёлка, навагодняя мішура на трыбунах. У Кацярыны і Вольгі вялікага хвалявання не было. На творчы лад настрайвала спакойная атмасфера, добразычлівая ўсмешка вядучай, якая перад пачаткам тэлевіктарыны пагутарыла з гульцамі, падбадзёрвала.

У студыі нашы героі пазнаёміліся са сваімі сапернікамі — камандай з Мінска: Андрусь, Хрысціна і Раман працуюць у сферы ІТ-тэх-

налогій, удзельнічаюць у Беларускай інтэлектуальнай гульні. Акрамя таго, Хрысціна арганізавала курсы для ўсіх ахвотных вывучаць беларускую мову. Вячаслаў, Вольга і Кацярына разумелі: ім будзе нялёгка. Тым не менш, гатовы былі даказаць, што і яны ведаюць мову не горш за мінчан.

— Калі глядзіш перадачу па тэлевізары, то здаецца, што ўсе пытанні простыя, на кожнае з іх ведаеш адказ, — кажа Кацярына. — Зусім інакш, калі стаіш за трыбунай у студыі. Галоўнае — не разгубіцца: хто хутчэй націсне на кнопку, той і адказвае. А гэта некалькі балаў на рахунак каманды. У пачатку гульні мы крыху ўступалі канкурэнтам. Але затым сітуацыя амаль выраўнялася. Мы тлумачылі сэнс фразеалагізмаў, разгадвалі, што такое «прымурак», «каштарыс», «шчамлёткі», усёй

камандай спявалі «Мой родны кут» і калядныя песні. Вольга Камароўская, якая адмыслова ведае фальклор, вельмі дапамагла нам.

«Нашым» да перамогі не хапіла зусім крыху: сапернікі абышлі ўсяго на адзін бал. Крыўдна, канешне, але яны ад усёй душы павіншавалі пераможцаў. Не засталіся без падарункаў і самі — ім уручылі кнігі беларускіх аўтараў.

Рэдактар раённай газеты «Пухавіцкія навіны» Вольга Савасцюк шчыра парадавалася за сваю падначаленую і яе сяброў:

— Яны згулялі дастойна, нягледзячы на тое, што на падрыхтоўку было адведзена мала часу. Я нават не ведала, куды едзе Кацярына, калі тая адправілася на адзін дзень з працы. Каця займалася ў нас у групе маладых журналістаў, потым мы яе рэкамендавалі для паступлення ў Інстытут журналістыкі БДУ. Пасля заканчэння вучобы ўзялі ў газету. Ведаецца, гэта такі набытак для выдання: яна бярэцца за ўсе тэмы! Цяпер «вядзе» сельскую гаспадарку. Няпроста ўчастак, але малады спецыяліст спраўляецца. Больш за тое, ёй усё цікава. Падзе на пасяўную, жыво — прыязджае акрыленая, узнёслая: я шмат даведлася новага, сустрэлася з цікавымі, душэўна прыгожымі, працавітымі людзьмі.

Вершы Вольгі Камароўскай раней друкаваліся ў «раёнцы». «Яна заўсёды была блізкай да беларускай мовы», — заўважыла Вольга Савасцюк. Вячаслаў Цэхановіч нарадзіўся ў Мінску, але яго карані таксама ў Пухавіцкім раёне. І ён не забывае радзіму сваіх бацькоў.

— Калі пашчасціць, я не супраць паўдзельнічаць у тэлевіктарыне яшчэ раз, — кажа Кацярына Вернікоўская. — Для гэтага трэба заглянуць на сайт і прайсці тэст, а яшчэ сабраць каманду аднадумцаў.

А тым часам у Вольгі Савасцюк нарадзілася думка правесці аналагічную раённую тэлевіктарыну сумесна з мясцовай арганізацыяй Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі.

Тацяна ЛАЗОЎСКАЯ
lazovskaya@vziazda.by

Паглядзець перадачу можна на тэлеканале «Беларусь 3» у суботу, 7 снежня